

in forma specifica confirmata ab Urbano VIII, const. 49, incip. *Sacrosanctum*. Et hoc est intelligendum, etiamsi religiosus incorporatus in alia provincia denuo redeat ad suam primam, ibique, ubi primum habitum sumpserat, reincorporetur. Sic expresse, nullis adductis, docet Pignatell., tom. X, consult. 62 per tot., et ex ipso Matthæuc., *Officialis Curie ultimæ impressionis Venetæ*, cap. 37, n. 9, per textum in c. *Mandamus* 2, caus. 19, q. 2, ibi: « Mandamus, et universaliter interdiciamus, ne quis canonicus regulariter professus monachus efficiatur: quod si decreto nostro contrarie præsumens agere tentaverit, ad ordinem canonicum, præcipimus, ut redeat... Et ultimus in choro maneat. » Et cap. *Intelleximus* 12, De ætate et qualitate, ibi: « Ne quis canonicus regularis..... efficiatur monachus, et si factus fuerit, ad canonicatus ordinem revertatur, ultimus in choro manendo. » Hinc non poterit definitorium provincie, in qua ipse primo habitum sumpserat, illum reincorporare cum privilegio præcedentiæ a die susceptionis habitus, cum sit contra dictum statutum a Summo Pontifice confirmatum, in quo nullus inferior Romano Pontifice dispensare potest. C. *Inferior*, 4, dist. 21, c. *Cum inferior* 16, De majorit. et obediens; Clementin., *Ne Romani*, De electione. Sic cit. doctores, et alii.

(44. Regulares inter se præcedunt secundum ordinem præscriptum in bulla Gregorii XIII, quæ quantum ad præsens hic affertur.

Tenor igitur dictæ constitutionis est: Exposcit, et infra: « De Nobis attributæ potestatis plenitudine volumus, et Apostolica auctoritate decernimus, quod quicumque ex dictis fratribus Mendicantibus, inter se de præcedentiæ hujusmodi contendentibus, aut confratribus confraternitatum prædictarum, inter quos lites et causæ præmissorum occasione ortæ jam sint, seu oriri contigerit in futurum, qui in quasi possessione præcedentiæ, ac juris præcedendi sunt positi, quibuscumque reclamationibus, appellationibus et aliis subterfugiis prorsus remotis, et cessantibus, et postpositis in processionibus, tam publicis quam privatis præcedere debeant.

« Quando vero non probetur, aut non constet de quasi possessione præcedentiæ hujusmodi inter fratres quidem Mendicantes, ii, qui antiquiores in loco controversiæ, confratres vero inter se litigantes, ii, qui prius saccis usi sunt, in processionibus tam publicis quam privatis præcedere debeant, ita ut si contigerit nova monasteria, aut domus alicujus ordinis mendicantium fundari in loco, in quo alterius ordinis ex dictis mendicantibus monasteria, aut domus, prius erecta et instituta sint, ille ordo, qui prius monasterium, seu domum in loco habuerit, præcedat.

« Præterea, quia inter prædictos ordines plerumque alia in processionibus, et alia in conciliis generalibus, et aliis actibus publicis, sive privatis, ratio circa modum præ-

cedendi servatur, nolumus per præsentis prærogativis dictorum ordinum quoad præcedentias hujusmodi, quæ propriis ordinibus, præterquam in processionibus prædictis debentur, præjudicium generare. Sicque per quoscunque, etc., non obstantibus, etc. « Romæ, 25 Julii 1583. »

(45. Insuper affertur ad hoc alia consimilis constitutio Urbani VIII, confirmans decreta sacre congregationis, utpote ad mentem dictæ constitutionis Gregorii XIII.

« Nuper pro parte dilecti filii Blasii a Cherisio, procuratoris generalis fratrum ordinis minorum Sancti Francisci, conventualium nuncupatorum, Nobis expositum fuit, quod dictus ordo gravatur admodum litibus occasione præcedentiæ cum aliis aliarum religionum regularibus in processionibus, ex quo etiamsi alias a venerabilibus fratribus S. R. E. cardinalibus negotiis regularium præpositis, diversis in præfata materia præcedentiæ litteris emanatis, unam videlicet contra ejusdem ordinis de Observantia nuncupatos Arbenses, aliam contra servorum B. Mariæ virginis Soanen., nec non duas litteras contra prædicatorum respective ordinum Fratres Cassanen., et Ferentinos, obtinuerit tenoris subsequentis videlicet: « Arbi all'arcivescovo:

« Pare, che sia nata differenza della precedenza tra cotesti Frati di San Francesco conventuali ed osservanti, allegando ognuno di loro alcune ragioni, per le quali si persuadono di dover precedere agli altri, le quali essendosi diligentemente considerate nella congregazione di questi miei illustrissimi signori preposti da nostro signore sopra le cose de' vescovi, e regolari, s'è risoluto, etiam con il parere degl' illustrissimi protettori di tutte due le religioni, di far scrivere a V. S. che occorrendo più simili differenze, le termini senza alcuna eccezione nell' istesso modo, che quel convento tenga il primo, e più degno luogo, che è più antico nella città, secondo che si è fatto sin'ora, per quanto si presuppone. Imperciocchè questo mezzo usato altrove è stato tale, che ha finito ogni controversia, come si spera, che farà anche così per mezzo della prudenza, e destrezza di V. S. Dio, etc. « Roma, 6 Marzo 1582. »

« Al vescovo di Soana, o suo vicario. « Avendo inteso questi miei signori illustrissimi, che in cotesta città sono in disputa di precedenza li frati de' Servi con quelli di S. Francesco conventuali, hanno voluto, che io faccia sapere a V. S. che nella precedenza di questi mendicanti, secondo il parere di Nostro Signore, s'attende solamente l'antichità de' loro conventi, cioè, che precedano quelli, che prima hanno ottenuto i monasteri de' luoghi, ove è nata la differenza e perciò ella potrà dichiarare, che quelli precedano, li quali prima sono venuti ad abitare in cotesta città, che sarà appunto conforme a quello, che s'è

risoluto, ed osservato in altri luoghi, etc.

« Roma, li 24 Maggio 1583. »
« Al vescovo di Cassano. « Fu dato in congregazione un memoriale dal procuratore generale dei Frati conventuali di S. Francesco a nome del testa diocesi, nel qual si doleva, che alcuni, Padri di S. Domenico, che poco fa hanno pigliate luogo nella medesima terra, pretendevano nelle azioni pubbliche di precedergli, non ostante, che già siano 350 anni che quel monastero di S. Francesco è fondato, e sapendosi, che Nostro Signore altre volte aveva dichiarato, come si doveva procedere in simili casi, questi miei signori illustrissimi vollero, che se ne desse conto a Sua Beatitudine, la quale ha commesso, che si scriva a V. S. che faccia avere la prerogativa, ove nascano queste novità, alle religioni, che sono più antiche nel luogo, il che farà V. S. intendere a detti Padri di S. Domenico, ed opererà, che così s' eseguisca. « Roma, li 24 Maggio 1583. »

« Ferentino al vescovo. « Nella differenza, che verte tra cotesti Frati di S. Domenico, e quelli di San Francesco per conto della precedenza, la sacra congregazione vuole, che s'osservi per l'avvenire quello, che è stato osservato tra loro per lo passato, sin tanto che non sia destinato altro, ed inclina, che conforme al moto proprio di Gregorio XIII, di fel. mem. debbano precedere quelli, che prima anno avuto il luogo nella Città; ed i decreti, che si allegano per parte de' Frati di S. Domenico in contrario, non sono stati fatti per derogare generalmente al moto proprio di Gregorio XIII, oltre che in quelle occasioni militavano altre ragioni da quelle, che possono militare costi. Questa è la mente di questi illustrissimi miei signori, ed ella doverà eseguire, e Dio, etc.

« Roma, il 1 Giugno 1604. »
« Attamen in casibus occurrentibus eadem litteræ reputantur provisiones particulares, non autem declarationes generales; dictique fratres conventuales nova semper judicia iisdem de rebus subire coguntur. Quare d. Blasius procurator generalis, Nobis humiliter supplicare fecit, ut circa prædicatorum litterarum observantiam per aliquod opportunum declarationis nostræ ministerium providere, ac alias, et infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur, etc., præinsertas litteras ab eisdem card. alias utcumque in casibus particularibus emanatas, cum innitantur justitiæ motus proprii Gregorii XIII, hac de re editi, et sint conformes declarationibus sac. conc. Trid. ac Rituum congregationum, ut qui sunt in possessione præcedentiæ, præcedant, et ubi non probatur aut non constet de possessione, præcedant ii, qui sunt antiquiores in loco controversiæ, esse generaliter observandas, ubicunque contigerit de eadem præcedentiæ dubitari, Apo-

stolica auctoritate tenore præsentium præcipimus et mandamus

« Decernentes, etc., non obstantibus, etc., 18 Decembris 1639. »

(46. Constitutio Gregorii XIII comprehendit etiam PP. ordinis Prædicatorum, adeo ut in materia præcedentiæ in possessionibus, etiam quoad ipsos sit procedendum ad præscriptum dictæ Gregorianæ, cum etiam respectu dictorum fratrum vigeat motivum, propter quod Gregorius XIII edidit dictam constitutionem, nempe ob sedandas lites et controversias, quæ in dies oriebantur occasione præcedentiæ, vel jure præcedendi in processionibus, ut innuitur in proemio dictæ constitutionis. Tum quia etiam ex mox adducta const. Urb. VIII, constat expresse, etiam contra ipsos fuisse editam sine ullo dubio constitutionem Gregor. XIII, et revera comprehendere etiam PP. undequaque dignissimos prædicatores, seu Dominicans, et dictas const. Greg. XIII et Urb. VIII, moderari quoad hoc const. S. Pii V, inc. *Divina*, et const. Clementis VIII inc. *cat.* restringi ad loca Aragoniæ, Valentiniæ et Cataloniae; ut plurimis adductis late probat Pignatell., t. I. cons. 138 per tot.; et Matthæuc., *loc. cit.*, n. 3, et alii. Hinc sacra congregatio deinceps, ubicunque casus evenit, respondit juxta dispositionem dictæ constitutionis Gregorianæ, et præsertim, in una Arben., die 13 Mart. 1482, in Cassanen., 24 Maii 1583; in una Ferentina, die 1 Junii 1704; in una Jesuitarum, die 15 Julii 1616; in una Conventualium, die 13 Novembr. 1637; in una Augustinianorum, die 8 Octobris 1645; ut observat Pignatell., *loc. cit.*, n. 14, et idem confirmavit Urbanus VIII in allata constitutione supra n. 47, et utriusque Pontificis litteras expresse servari mandavit dicta sacra cong. Episcoporum et Regular., die 6 Octobris 1635, his verbis: « Sacra congregatio censuit servandas esse litteras Greg. XIII et Urbani VIII, ea de re editas, ut qui sunt in possessione præcedentiæ, præcedant; et ubi non constet de possessione, præcedant ii qui sunt antiquiores in loco controversiæ, et ita ab his, ad quos spectat, servari mandat et præcipit; et sic refert Lantuscha, *loc. cit.*, n. 10 et Matthæucci, *loc. cit.*, sub n. 3, ubi subjungit: « Cæterum ubi est consuetudo, quod regulares præcedant inter se, ratio originis religionis, et non fundationis conventus est servanda, ut respondit sac. congr. Episcoporum et Regul., in Foroliviens., 23 Febr. 1693. (47. Item dicta constitutio comprehendit etiam monachos, nempe quod monachi præcedant inter se secundum ordinem præscriptum in bulla Gregorii XIII, incip. *Exposcit*, et adducta supra n. 44; sic sac. congr. Rit., in Saxoferrat. Nucerinæ diocesis, 19 Maii 1644, et in alia causa monachorum, 29 Novembris 1618, et idem pluries declaravit sac. congr. Episc. et Regul., ut referunt Pignatell., *loc. cit.*, n. 22; et Barb., lib. 1 *Juris ecclesiast. Univ.*, c. 43, a n. 183, ubi varias ejusdem congregationis in casibus occurrentibus datas declarationes ad litteram adducit.

48. Regulares conventus de recenti fundati in loco, in quo adest alter ejusdem ordinis conventus, gaudent eadem præcedentia, qua gaudent fratres illius antiquioris sui ordinis conventus; sic expresse habetur ex declaratione et responsione sac. Rit. congreg. ad sequens dubium ei propositum his verbis:

« Pro parte procuratoris generalis ordinis Minorum Observantiæ sac. Rit. congregationi expositum fuit, quod cum in pluribus locis et civitatibus orbis inveniantur duo, et aliquando plura monasteria ejusdem ordinis Minorum regularis Observantiæ, et in publicis et privatis processionibus circa modum præcedendi, dubitetur, qui loco incedere debeant fratres monasterii novissime fundati in eodem loco seu civitate? An in ultimo loco, ut aliqui opinantur, juxta tempus foundationis sui monasterii, disjuncti et separati a fratribus ejusdem ordinis antiquioribus, qui ab antiquo monasterium habuerunt in eodem loco, seu civitate, vel potius uniti et conjuncti cum fratribus ejusdem ordinis incedere et procedere in publicis et privatis processionibus debeant? »

« Audita relatione illustrissimi et reverendissimi card. de Monte, cui hæc causa commissa fuerat, eadem sac. congregatio respondit et declaravit juxta constit. fel. rec. Greg. XIII, quæ incipit: *Exposcit*, etc. Præcedentiam dandam esse ordini, qui prius in loco monasterium habuit, et non tantum illi monasterio, ita ut in illo loco per foundationem primi monasterii acquiratur anterioratus ejusdem, sed etiam cuilibet alii posteriori fundato ejusdem ordinis. Idem quoque servandum, quando præcedentia competit ex quasi possessione et jure præcedendi in terminis dictæ constitutionis, et quando concurrant ad processiones, tam publicas quam privatas omnes ejusdem ordinis fratres uniti, et non divisim debere procedere, ita ut post crucem fratres strictioris Observantiæ, sive Discalceati, seu Recollecti, vel Reformati uniti immediate incedant, et post illos Fratres de Observantia dicti, si juxta regularia ordinis statuta, vel ex quasi possessione, et jure præcedentiam habent. Alioquin in præcedentia servetur etiam inter ejusdem ordinis Fratres anterioritas foundationis monasterii cujuscunque. Neque monasteria alterius ordinis debere, neque posse impedire frui dicto jure præcedendi, neque ordinem incedendi pervertere, et ita in causa prædicta eadem sac. Rit. congreg. declaravit, et servari mandavit.

« Die 3 Jun. 1617.

« M. MAR. episcop. Hostien. card. GALLUS. »

49. Et hoc procedit non solum quando fratres modernioris conventus incedant simul sub cruce antiquioris conventus; sed etiam quando incedunt soli sub propria cruce. Sic expresse decrevit sac. Rit. congreg. ut infra:

Salernitana præcedentia.

« Orta alias controversia inter Fratres Reformatos ex una, et nonnullos regulares

civitatis Salernitanæ partibus ex altera, de et super præcedendi jure in publicis processionibus ac funeralibus, quando Reformati non incedunt cum familia Min. Observ. » Sac. Rit. congreg., die 10 Dec. 1629, respondit « Præcedentiam semper dandam esse fratribus Reformatis, sive soli de per se et sub propria cruce, sive cum familia et sub cruce Minor. Observantium processionaliter, sive in funeribus incedant, et ita ubique servari mandavit: Cui decreto non acquiescentes Patres S. Augustini, B. Mariæ de Carmelo, S. Francisci de Paula, et B. Petri de Pisis, ac B. Joannis Dei litis consortes existentes in civitate Salerni, quotiescunque incedant sub propria cruce, et sine Fratribus Observantibus de Familia, adiverunt sac. congreg. Rit. ut declarare dignaretur, cui danda sit præcedentia et proposita iterum causa die 21 Apr. 1640, per emin. D. card. Rondinium, pluries citatis et auditis in jure et in facto procuratoribus generalibus Ordinum ambarum partium, eminentiss. Patres sac. Rit. congregationi præpositi confirmandum esse prædictum decretum 1629 censuerunt, sed cum Patres S. Aug. et litis consortes, ut denuo revideretur hujusmodi quæstio, instanter supplicassent, placuit eminentissimis dominis novam audientiam eis concedere, unde tertia vice proposita præfata causa per eundem eminentiss. D. card. Rondinium, et acerrime utraque parte informante, sac. Rit. congreg. stetit in decisio.

« Die 16 Decembris 1646.

« A. A. card. CAPPONIUS. »

Item aliud consimile in materia dictæ præcedentiæ emanavit novissime decretum a sacra Rit. congregatione, die 8 Martii 1700, quod fuit confirmatum ab Innocentio XII, die 4 Junii 1700, ut infra:

« Emanavit nuper a congregatione venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. card. sacris ritibus præpositorum in causa præcedentiæ inter dilectos filios Fratres provincie S. Didaci novæ Hispaniæ in Indiis ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum ex una, et Fratres Provincie Sanctissimi Nominis Jesu ordinis Eremitarum S. Augustini ex altera, partibus, vertente, decretum tenoris, qui sequitur, videlicet:

« Mexicana præcedentiæ. Cum sub die 13 Martii proxime fluxi in causa præcedentiæ inter Patres Discalceatos strictioris Observantiæ Sancti Francisci provincie S. Didaci ex una, et Patres Augustinianos provincie sanctissimi Domini Jesu ex altera partibus, super executione decretorum sacre Rituum congregationis diversis temporibus ad favorem eorumdem Patrum Discalceatorum S. Francisci alias editorum, et signanter lati sub die 3 Junii 1676, et per litteras in forma brevis datas 19 Junii ejusdem anni a san. mem. Clem. PP. X, approbati ac confirmati in regno Mexicano ultimo loco agitata; sacra eadem

« Rituum congregatio super infra scripto « dubio ab eminentissimo et reverendissimo domino cardinali Petruccio relato. videlicet:

An Fratribus Discalceatis strictioris Observantiæ ordinis Sancti Francisci, non solum processionibus solis, et sub propria cruce, sed etiam in concionibus, disputationibus, concurrentia prælatorum, aliisque actibus, tam publicis quam privatis, interveniente vel non interveniente familia de Observantia, competat præcedentia supra Fratres S. August. tam in voce quam in scriptis, partibus acerrime informantibus auditis, responderit: in casu, de quo agitur, præcedentiam competere Patribus Discalceatis S. Francisci, ac amplius dubium proponi vetuerit: « Et nihilominus non acquiescentes Patres Augustiniani institerint præter ordinem pro declaratione supra dicti rescripti: sacra eadem Rituum congreg., die 8 Maii currentis 1700, partibus auditis, referente eminentissimo et reverendissimo cardinali Petruccio, respondit, « Fratres Augustiniani pareant, et perpetuo acquiescant, et ita decrevit, et servari, ac « exsequi mandavit.

« ALDERANUS, card. Cibo. »

« Cum autem, sicut dilectus pariter filius Josephus Montoro prædicti ordinis Fratrum de Observantia Discalceatorum professor, ac sacre theologiæ lector, necnon tribunalis sac. Inquisitionis qualificator, ac dictæ provincie Sancti Didaci custos et procurator, nomine dilectorum etiam filiorum ministri provincialis, et definitorum ejusdem provincie Nobis subinde exponi fecit ipse, decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, et servetur exactius, « Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, perpetuumque desuper Fratribus ordinis Eremitarum S. Augustini supradictis silentium imponi, ac tandem ejusmodi diuturnam controversiam finiri summopere desideret, Nos ipsis, etc., supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus et approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac perpetuum prædictis Fratribus ordinis Eremitarum S. Aug. silentium super præmissis imponimus. Decernentes, etc.; sicque, etc.; irritum, etc.; non obstantibus, etc.

« Romæ, 4 Junii 1700. »

Unde, ut vides, præcedentia debetur Fratribus Minoribus Discalceatis, Recollectis et Reformatis, aliisque de corpore Observantium, etiamsi sint posteriores in loco controversiæ; dummodo in eo loco priores ad alios regulares, et in possessione præcedenti fuerint Observantes; quoties enim in eadem civitate, seu oppido existunt plures ejusdem ordinis conventus diversis temporibus fundati, antiquioritas unius influit, et communicat præcedentiam omnibus aliis ejusdem ordinis quomodolibet posterioribus,

ut præcisus verbis censuit Rota, die 21 Aprilis 1690, in *Hispalen. Præcedentiæ coram Emerix decano*, decis. 16, n. 4, ex impressis apud Monacell., part. II *Append.*, addens quod sic expresse disponit eadem Bulla Gregorii XIII, § *Quando vero*, ibi: « Si contigerit nova monasteria, aut domus alienius ordinis Mendicantium fundari in loco, in quo alterius ordinis ex dictis Mendicantibus monasteria, aut domus prius erecta et instituta sunt, ille ordo, qui monasterium, seu domum in loco habuerit, præcedat: » et inhærendo illius bullæ dispositioni tradunt card. de Luca, *De præminent.*, disc. 25; Lantuscha, in *Theatro regular.*, verb. *Præcedentia*, num. 11 et in fine; Novarius, in *Summa Bullar.*, comment. 96, numer. 11; Bordon, *Opera moral. in Theat. præcedentia*, num. 478. Ac respondit sac. Rit. congreg., in *Salernitana præcedentiæ*, sub die 3 Jun. 1617. Et summa quidem ratione, nam alias scinderetur unitas ordinis, ac non levia scandala orirentur in populo, ut advertit card. de Luca, d. disc. 15 *De præminent.* Sic expresse Rota, *loc. cit.*

Quæ Rota, decis. 7, n. 8, inter impressas apud eundem Monacell., *loc. cit.*, enervat insuper objectionem et paritatem adductam in exemplis PP. Carmelitarum et Augustinianorum Discalceatorum præcedentiam desumentium solum a fundatione propriorum conventuum, quamvis sint ejusdem ordinis cum aliis Carmelitis et Augustinianis: rectissime enim ibi respondet Rota, quod Patres Carmelitæ et Augustiniani Discalceati sunt quidem ejusdem ordinis, sed non ejusdem corporis cum aliis Carmelitis et Augustinianis Calceatis, cum semper incedant separati ab illis sub propria cruce, et regantur a diversis superioribus, nec eligi possint ad munera aliorum Carmelitarum et Augustinarum Calceatorum; at Fratres Discalceati, Recollecti et Reformati, non solum sunt ejusdem ordinis, sed etiam absolute faciunt unum corpus cum Observantibus, cum incedant sub illorum cruce, recognoscant eundem superiorem generalem, et eosdem definitores generales, etc. Vide apud Monacell., *loc. cit.*, decis. 16, *Hispalen. Præcedentiæ coram Emerix decano*, decis. 17; eadem, *coram Caprara*, dec. 19; eadem, *coram Emmanuel.*, dec. 20; eadem, *coram Molines*, in quibus omnia ad rem optime resolvuntur.

50. Item regulares succedentes de recenti in conventum eis cessum ab aliis religiosis ejusdem ordinis gaudent præcedentia, qua super alios gaudebant religiosi primo ipsum inhabitantes. Sic late probant Ursaya, tom. II, part. III, discept. 11 per tot., referens plures Rotæ decisiones, et decreta sacre Rituum congregationis, et signanter decretum emanatum per viam legis die 17 Junii 1627, relat. *ibi*, num. 24, sub his verbis: « Procuratore enim M. O. R. narrante eidem sacre congregationi Fratres Observantes Reformatos pati controversiam circa præcedentiam quasi nuper ascitos in civitate; cum tamen ingressi sint, et habi-

tent in monasteriis Familiæ, ideo supplicavit provideri, et sacra congregatio Rituum, referente cardinali Millino, mandavit dari omnino præcedentiam dictis Reformatis. » Et concordat Pignatell., tom. IV, consultat. 19, num. 13, ubi postquam probavit quod, quando antiquior conventus conceditur aliis regularibus, in istos transferantur omnes prærogativæ antiqui conventus, ait: « Et in hac specie admisit sacr. Congr. Rit. declarando præcedentiam deberi Fratribus Minoribus strictioris Observantiæ ratione conventuum eisdem cessorum per Fratres Minores Observantes. » Et ipse Ursaya, qui *loc. cit.*, discept. 11, in *Pennen. præcedentia pro PP. Reformatis Terræ Laureti cum PP. Capuccinis ejusdem oppidi*, dixerat causam pendere adhuc indecisam, postea in *Miscellaneo sacro et profano*, litt. P., num. 258, a sacra congregatione Episcoporum et Regularium, ponente card. Casono, resoluta fuit contra Capuccinos.

(51. Religiosi diversorum conventuum ejusdem ordinis præcedunt inter se juxta auctoritatem conventuum, quando quilibet conventus erigit propriam crucem juxta decretum sac. congregationis Rituum adduct., supra n. 48. Et sic Rota, 21 Aprilis 1690, in d. *Hispanen. præcedentia coram Emerix decano*, § *Neque*; Lantuscha, *loc. cit.*, n. 11; Matthæucci, *loc. cit.*, sub n. 7; et alii passim, Minores tamen de Observantia ubique, et in omnibus gaudent præcedentia super omnes Reformatos, ut novissime statuit Benedictus XIII, constit. incip. *Pastoralis officii*, quæ hic ad litteram datur:

« BENEDICTUS episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

« Pastoralis officii nobis divinitus injuncti sollicitudo Nos admonet, ut omni cura ac studio ad ea jugiter intendamus, per quæ Christianifidelium sub suavi arctioris religionis jugo mancipatorum, uberesque honorum operum fructus, benediciente Domino, proferre jugiter satagentium quieti et tranquillitati consulitur, et quæ religiosum eorum propositum turbare possunt, removeantur, ut nulla re prædicti, ac sublatis animorum dissidiis et æmulationibus juxta Regularia suorum ordinum Instituta in pacis amœnitatem gratum Altissimo impendant famulatum, felicioribusque in dies in via Domini proficiant incrementis. Cum itaque, sicut accepimus, tametsi Fratres ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia, Excalceati, Recollecti ac Reformati respective nuncupati cum corpore religionis ac ordinem insimul constituant, atque sub uno eodemque capite et ministro generali, etsi sub diversis constitutionibus in Ecclesia Dei militent, antiquus tamen usus ac generalis prope consuetudo invaluit, ut ipsi Fratres de Observantia ubique nedum in Galliarum, Hispaniarum, Port. et Algarbiorum regnis, ac universa Germania, verum et in hac Alma urbe nostra, ac reliqua passim Italia, ubi fel. rec. Gregorii XIII Prædecessoris nostri constitutio super præcedentia edita maxime viget, eosdem Fratres

Excalceatos, Recollectos et Reformatos in processionibus, aliisque tum publicis actibus et functionibus quibuscunque, nulla habita ratione majoris vel minoris antiquitatis suorum conventuum, præcedant; solumque aliquot ab hinc annis, pro parte dictorum Fratrum Reformatorum nonnullæ quæstiones super ejusmodi præcedentia memoratis Fratribus de Observantia in quibusdam Italiæ provinciis motæ fuerunt sub obtentu, quod quidam eorum conventuum tempore et fundatione illis Fratrum de Observantia forent priores, licet in reliquis ejusdem Italiæ provinciis Fratres de Observantia prædicti præcedentiam præfatam pacifice obtineant, etiamsi eorum conventus post alios Fratrum Reformatorum inibi erecti reperiantur; Nos considerantes ejusmodi controversias inter Fratres dicti ordinis, qui vota sua in spiritu humilitatis et paupertatis Domino exhibere profitentur, minime deere, ac turbas in eundem ordinem non sine scandalo, ac mutuæ inter eos charitatis detrimento invehere posse, adeoque illas omni ratione recidere, unamque, ac certam hac in re formam ab omnibus Fratribus Reformatis prædictis servandam præscribere volentes, nec non Gregorii prædecessoris litterarum prædictarum tenorem, et alia quæcunque etiam specificam et individuum mentionem, et expressionem requirunt præsentibus pro plene et sufficienter expressis, et exacte specificatis habentes, motu proprio et ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, quascunque causas, lites seu controversias inter Fratres de Observantia, et reformatos prædictos super præcedentia præfata ubilibet, et coram quibusvis iudicibus quomodolibet motas, ac pendentes ad Nos harum serie avocamus illasque penitus, et omnino extinguimus, ac supprimimus, et perpetuum de super silentium imponimus; utque deinceps idem usus, ac mos, qui in Urbe præfata, ac alibi inter Fratres de Observantia, et Reformatos servatur ac retinetur, in universa Italia observari et retineri debeat, quod scilicet dicti Fratres de Observantia ubique in processionibus aliisque actibus, tam publicis quam privatis, digniorem et honorabiliorem locum obtineant, ac ipsos Fratres Reformatos præcedant, motu, scientia et potestatis plenitudine paribus, tenore præsentium statuimus et ordinamus. Districte in virtute sanctæ obedientiæ, et sub excommunicationis majoris lætæ sententiæ eo ipso per contrafacientes incurrenda pœna omnibus, et singulis Fratribus Reformatis ordinis prædicti nunc, et pro tempore existentibus inhiibentes, ne deinceps super præmissis, eorumve occasione Fratres de Observantia hujusmodi molestare, inquietare, perturbare aut quoquomodo impedire audeant vel præsumant. Sicque per quoscunque iudices ordinarios et delegatos etiam causarum Palatii Apostolici auditores, ac sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales, etiam de Latere legatos, et

alios quoslibet quacunque auctoritate et potestate fungentes, et functuros, sublata eis, et eorum cuilibet aliter judicandi et interpretandi facultate, et auctoritate, ubique judicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Quocirca venerabilibus fratribus, patriarchis, archiepiscopis, episcopis et dilectis filiis locorum ordinariis per præsentem, motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel eorum quilibet per se vel alium seu alios, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte dictorum Fratrum de Observantia fuerint requisiti, eis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præmissa juxta præsentium continentiam et dispositionem observari: contradictores quoslibet, et rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras et pœnas ecclesiasticas, aliisque opportuna juris, et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus dictis Gregorii prædecessoris, litteris ac nostra, et cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque, quibusvis constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, nec non ordinis, ac Fratrum Reformatorum prædictorum, illorumque conventuum, domorum et locorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, etiam inmemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis sub quibuscunque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis, etiam per modum statuti perpetui, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro eorum sufficienti derogatione illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua et expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omissis, et forma in illis tradita observata exprimerentur et insererentur, præsentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter et expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque; aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, et expressam, et de verbo, etc.

« Volumus autem, quod præsentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus notarii publici subscriptis et si-

gillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides tam in iudicio quam extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

« Datum Romæ, apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die xiv Febr. 1726, pontificatus Nostri anno secundo.

« F. cardinalis OLIVERIUS.

« Locus ✕ annuli Piscatoris. »

(52. Regulares conventus conatu seu violentia Turcarum vel hæreticorum, a hostili furore suppressi, et postea ipsis restituti, gaudent pristina præcedentia, et recuperant omnia primæva jura; sic enim in facti contingentia fuit resolutum a sacra Rit. congregatione, die 6 Decembris 1643, in *Augustana præcedentia*, inter Minores conventuales, quorum conventus fuerat ab hæreticis Lutheranis Augustæ suppressus, et Fratres Minores de Observantia, qui post conventualium expulsionem conventum in dicta civitate obtinuerant; et fuit decretum, præcedentiam tam in processionibus publicis, quam in eis, quæ sunt in tumultu cadaveribus defunctorum, et in sessionibus, aliisque similibus, deberi conventualibus postea restituti. Et quidem merito, quia cum dictus conventus fuerit injuste et violenter suppressus, nunquam conventuales fuerunt privati sua legitima possessione præcedendi, licet per aliquod tempus caruerint exercitio, adeoque ex capite Justitiæ illam recuperare potuerunt. L. *Final*, cod. *Si per vim*; et l. *Clam possidere*, § *Qui ad nundinas*, ff. *De acquirend. vel amittend. possess.* In similibus enim casibus redintegratio retrahitur ad tempus primæ erectionis, cum currat in istis natura postliminii, quod rem in pristinum statum reponit, ut patet ex dictis verb. *Postliminium*, per tot., et signanter n. 7, ubi Pat. Joannes Cheron Provincialis Carmelitarum a Turcis captus, et postea liberatus, et decreto sacre congregationis Episcoporum et Regularium fuit manutentus in possessione sui provincialatus, cassata alterius provincialis electione. Et sic tenet Rota, coram *Merlino*, decis. 302, n. 2; Pignatell., tom. IX, consult. 183, n. 12; Menoch., *De recuperand. possess.*, remed. 10, n. 111; Gratian., discept. 1343, n. 9 et sequent.; Sapon., disceptat. 345, tom. V, et alii passim.

(53. Secus autem si fuerit motu proprio Papæ suppressus, et postea ex mera gratia a Sancta Sede restitutus; tunc enim præcedentia in processionibus, et aliis actibus debetur Regularibus præexistentibus, quia talis restitutio habetur pro nova fundatione. Sic sac. congreg. Rit., in *Senogallien.*, 21 Januarii, et 1 Septembris 1696; apud Monacell., part. 1, tit. 6, formul. 19, n. 14. Nisi restitutio fiat plenarie quoad omnia, de quo textus in cap. *Quamvis* 8, De re scriptis in 6, alias nequaquam, ut ibi in littera: « Cum talis restitutio, ubi aliud non exprimitur, intelligatur fieri sine juris præjudicio alieni: » quia, licet dicti regu-